



Brukerundersøkelse – sluttrapport

Statsadvokatenes oppgaveløsning i domstolene

Innholdsfortegnelse

1. Innledning.....	2
2. Gjennomføringen av undersøkelsen.....	2
3. Gjennomgang av resultatene	3
3.1 Innledning.....	3
3.2 Forberedelsesfasen – forhåndsberammelser	3
3.3 Saksforberedende møter	5
3.4 Tiltalebeslutningen	5
3.5 Bevisoppgaven.....	6
3.6 Iretteføringen (hovedforhandlingen).....	7
3.6.1 Generelt	7
3.6.2 Innledningsforedrag, illustrasjoner, avhør.....	7
3.6.3 Tidsbruk.....	8
3.7 Ankebehandlingen	9
3.8 HMS	9
3.9 Åpent spørsmål	10
4. Avsluttende kommentarer	10

1. Innledning

I Justis- og beredskapsdepartementets tildelingsbrev fra 2016 punkt 4.1 vises det til regjeringens mål om å styrke kontakten mellom offentlig forvaltning og brukerne. For å realisere denne målsetningen fant Riksadvokatembetet det hensiktsmessig å gjennomføre en brukerundersøkelse, rettet mot domstolene. Den nærmere gjennomføringen av undersøkelsen, resultatene og de tiltak den foranlediger, er beskrevet nedenfor.

Statsadvokatene kommer samlet sett svært godt ut av undersøkelsen. Det er meget gledelig, og den enkelte statsadvokat fortjener honnør for den innsats som gjenspeiles i de funn som nå legges frem. Samtidig avdekker undersøkelsen på enkelte punkter et forbedringspotensial som må følges opp, og som kan legges til rette for bedre samhandling med domstolene. Rapporten gir et godt grunnlag for dialog om dette med de enkelte domstoler og med Domstoladministrasjonen. I tillegg gir undersøkelsen et bedre grunnlag for Den høyere påtalemyndighets høringsuttalelser til NOU 2017:5 En påtalemyndighet for fremtiden (påtaleanalysen).

Det er med andre ord ingen tvil om at undersøkelsen vil ha praktisk nytte, og det er nærliggende å gjennomføre liknende undersøkelser i årene som kommer.

2. Gjennomføringen av undersøkelsen

Et nødvendig første skritt i gjennomføringen av brukerundersøkelsen var å kartlegge hvem som hensiktsmessig kan defineres som "bruker" i relasjon til Den høyere påtalemyndighet. Begrepet "bruker" er mest dekkende for den som drar nytte av ulike offentlige tjenester, og i mindre grad den som er gjenstand for strafforfølgning. En kom raskt til at det ville være lite hensiktsmessig å rette undersøkelsen mot personer som har vært siktet, tiltalt eller dømt i en straffesak. Mer nærliggende "brukere" av Den høyere påtalemyndighet i denne sammenheng er media, politiet, domstolene, kriminalomsorgen og eventuelt borgere som har vært berørt av en straffesak på annen måte enn som tiltalt.

I henhold til tildelingsbrevet stod virksomheten fritt til selv å velge hvilke brukere og tjenester som skulle være gjenstand for undersøkelsen. Etter nærmere overveielse besluttet riksadvokaten denne gang å rette undersøkelsen mot tingrettsdommere og lagmannsdommere, en yrkesgruppe som har utstrakt kontakt med de ansatte i Den høyere påtalemyndighet, især statsadvokatene.

For å forankre undersøkelsen ute i de regionale statsadvokatembetene som i det daglige har mest kontakt med dommerne, oppnevnte riksadvokaten høsten 2016 en arbeidsgruppe ledet av førstestatsadvokat Bjørn Soknes, Trøndelag statsadvokatembeter, statsadvokat Nina Prebe, Oslo statsadvokatembeter, statsadvokat Ingvild Thorn Nordheim, Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane statsadvokatembeter og seniorrådgiver Beathe Igesund Engen, Riksadvokatembetet (sekretær).

Mandatet til arbeidsgruppen var å utarbeide og distribuere en brukerundersøkelse bestående av 20-30 spørsmål, samt analysere og formidle resultatet og anbefale ulike tiltak som kan forbedre og styrke den kontakten som er i dag. Det overordnede temaet for undersøkelsen var hvordan dommerne opplever statsadvokatenes oppgaveløsning i straffesakene.

Arbeidsgruppen utarbeidet forslag til 28 påstander inndelt i følgende undertemaer i en straffesak: forberedelsesfasen, tiltalebeslutningen, bevisoppgaven, irettføringen,

ankebehandlingen og HMS. Samtlige påstander ble formulert positivt, og brukeren ble bedt om å rangere disse på en fempunktskala fra uenig, delvis uenig, ingen mening, delvis enig til enig. Et avsluttende spørsmål 29 var fritekst hvor brukeren ble oppfordret om å gi individuelle kommentarer og innspill. Forslaget ble oversendt Riksadvokatembetet, og justert på enkelte punkter. Spørreundersøkelsen ble deretter sendt ut fra arbeidsgruppen til samtlige 557 tingrett- og lagmannsrettdommere ved bruk av et elektronisk undersøkelsesverktøy (Survey Exact).

Totalt mottok arbeidsgruppen 236 svar. Dette utgjør 42 % og ble vurdert som tilstrekkelig statistisk signifikant til å danne grunnlag for en videre analyse. 75 % av svarene er fra tingrettsdommere og 25 % fra lagdommere. Riksadvokatembetet har slutført arbeidet med rapporten på grunnlag av de innkomne svarene og innspill fra medlemmene i arbeidsgruppen.

3. Gjennomgang av resultatene

3.1 Innledning

Besvarelsene fra påstandene viser at dommere i all hovedsak stiller seg meget positiv til hvordan statsadvokatene forbereder og gjennomfører hovedforhandlinger i straffesaker. Ved hver påstand knyttet til dette temaet er det gjennomgående et snitt på 75 – 90 % som er *delvis enig* eller *enig* i at statsadvokatens problemløsning i domstolene er tilfredsstillende. Videre er det 1 – 10 % som svarer ingen mening, og tilsvarende 10 – 25 % som stiller seg delvis uenig eller uenig.

Kommentarene fra fritekstfeltet (påstand 29, se ovenfor) gjenspeiler i stor grad resultatet fra de spesifikke påstandene og flere brukere omtaler statsadvokatens håndverk som godt. Negative merknader knytter seg typisk til at det er individuell variasjon i nivået på de ulike statsadvokatene.

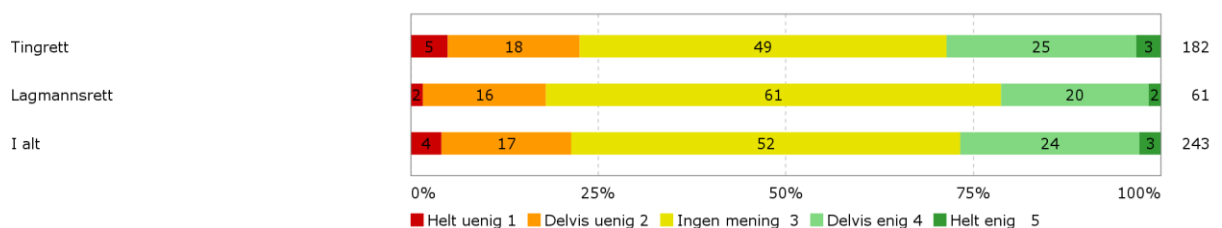
Nedenfor presenteres hovedtrekk og enkeltfunn som utmerker seg, supplert med riksadvokatens merknader. Samtlige av påstandene i undersøkelsen og svarene illustrert med grafer er inntatt som et vedlegg til denne rapporten.

3.2 Forberedelsesfasen – forhåndsberammelser

Under første del av undersøkelsen – *forberedelsesfase*, var målet å kartlegge nytten av forhåndsberammelser, og i hvilken grad dommerne opplever statsadvokatene som tilgjengelige for å kunne beramme hovedforhandlingen.

Hele 86 % var *enig* eller *delvis enig* i at forhåndsberammelser er nyttig. Svarene fra tingrettsdommerne alene ga en enda noe høyere rate (89 %).

Vedrørende påstand 3 – *Statsadvokaten er tilgjengelig for domstolens foreslåtte datoer* var det et snitt på 21 % av dommer som var *delvis* eller *helt uenig*.



Om en ser dette også i lys av de individuelle kommentarene kan det tyde på at dommerne opplever at det er kapasitetsutfordringer ved enkelte statsadvokatembeter. For eksempel skriver en dommer:

"Det er ofte problematisk å beramme saker med Oslo statsadvokatembeter. Det er åpenbart for få statsadvokater for å ta unna sakene innen rimelig tid."

"Vår største utfordring er manglende kapasitet. Vi kan gjennomgående beramme sakene til et tidligere tidspunkt enn påtalemyndigheten kan stille med aktor"

Videre er det bare 27 % som er *delvis* eller *helt enig* i at statsadvokaten er tilgjengelig.

I en nærmere analyse av svarene på om statsadvokaten er tilgjengelig, må det tas hensyn til at den på dette punkt gir et noe ufullstendig bilde, ettersom et snitt på 52 % av dommerne besvarer påstanden med *ingen mening*. Dette skyldes trolig at flertall av dommerne ikke er involvert i berammelsesprosessen (dette håndteres i mange tilfeller av ekspedisjonen ved domstolene) slik at dommerne derfor ikke har grunnlag for å vurdere i hvilken grad statsadvokatene kan gjennomføre en hovedforhandling på de tidspunkter domstolen foreslår.

Riksadvokaten har i flere rundskriv pekt på betydningen av at man samarbeider med domstolene om forhåndsberammelse når dette er hensiktsmessig, også i ankesaker. Man konstaterer at undersøkelsen ikke gir grunnlag for å stramme inn på den gjeldende praksis med forhåndsberammelser, især ved større og kompliserte straffesaker. Tvert imot bekrefter undersøkelsen det inntrykket man har fra samarbeidsmøter og aktørkonferanser om at også dommere ser på forhåndsberammelser som et meget viktig virkemiddel for å effektivisere straffesaksbehandlingen. Forhåndsberammelser kan bidra til å redusere unødige aktor-, bistandsadvokat- og forsvarerbytter, især når mange personer er involvert.

Undersøkelsen viser som nevnt videre at en del dommere oppfatter arbeidsbelastningen ved enkelte statsadvokatembeter som så stor at det tidvis er en utfordring å få berammet hovedforhandlingen. Dette samsvarer med riksadvokatens inntrykk basert på styringsdialogen med de enkelte statsadvokatembeter og med de tall som kvartalsvis rapporteres inn hit. Mens antallet straffesaker i sin alminnelighet har vist en synkende tendens over flere år, har antallet straffesaker som behandles av statsadvokatene derimot økt kraftig, ved enkelte embeter opp mot 100 % i løpet av de siste fem årene. Pr i dag er det av budsjettensyn 1,5 vakante statsadvokatstillinger ved Den høyere påtalemyndighet, og det er estimert at det i 2018 kan øke til 7 vakante statsadvokatstillinger. Videre viser statistikk for arbeidstimer ved Den høyere påtalemyndighet at det årlig opparbeides overtidstimer og fleksitidstimer tilsvarende om lag fem årsverk. Brukerundersøkelsen viser at dommerne opplever at det i en del saker ikke er mulig å gjennomføre hovedforhandlingen så tidlig som domstolen finner det ønskelig. Ressursmangelen har også konsekvenser for Den høyere påtalemyndighets kapasitet til å drive fagledelse parallelt med det å utøve generell straffesaksbehandling. Riksadvokaten vil komme tilbake til behovet for å styrke enkelte statsadvokatembeter i den ordinære budsjettprosessen. Funnene underbygger imidlertid også at det er viktig å legge til rette for en mer effektiv straffesaksbehandling, både ved å bruke de virkemidler som er tilgjengelige i dag, jf. nedenfor om bevisopp-gave og saksforberedende møter, og ved å vie problemstillingen oppmerksomhet i Justis- og beredskapsdepartementets arbeid med en ny straffeprosesslov.

3.3 Saksforberedende møter

I alt vurderer 86 % av dommerne *saksforberedende møter som nyttige*. I lagmannsretten alene er det hele 97 % som er *delvis enig* eller *enig* i denne påstanden. Dette gjenspeiler seg også i kommentarene fra fritekstfeltet hvor blant annet en dommer skriver følgende:

"De prosederende må også være klar over at de i domstolene tidvis møter dommere som har til dels liten erfaring med prosedyre. Det gjør behovet for god saksforberedelse enda viktigere."

Riksadvokaten viser til det som er sagt i tilknytning til beramming ovenfor.

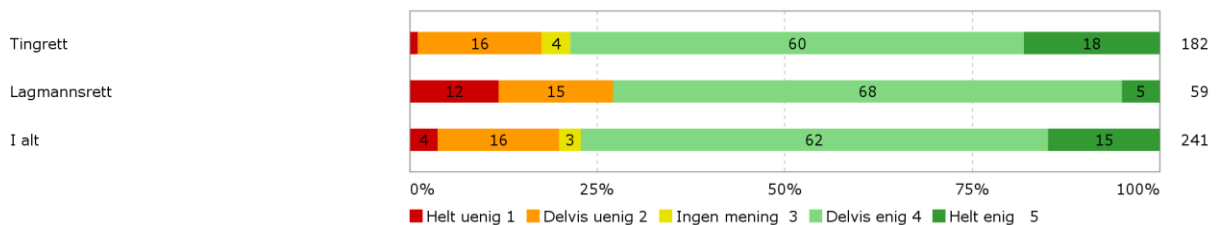
Saksforberedende møter etter sivilprosessuelt mønster kan bidra til å unngå unødig bevisførsel og legge til rette for at oppmerksomheten rettes mot de reelle faktiske og rettslige spørsmål av betydning. Forsvareren får et bedre grunnlag for å forberede et forsvar, og retten får bedre forutsetninger for å drive aktiv saksstyring. Undersøkelsen gir grunnlag for at man i sammenhenger der det er hensiktsmessig formidler fordelene ved saksforberedende møter.

3.4 Tiltalebeslutningen

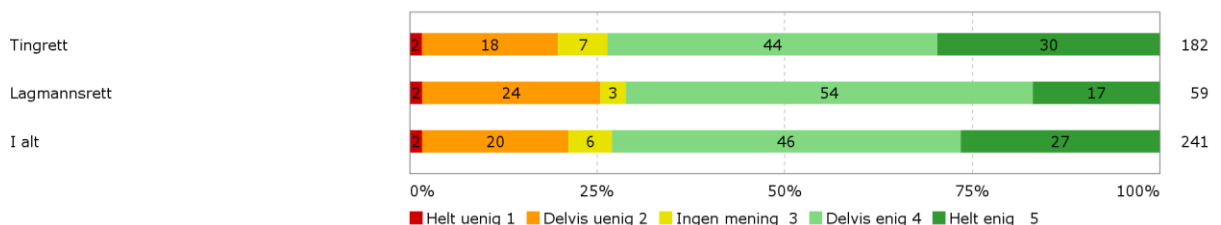
For så vidt gjelder tiltalebeslutningen var det ønskelig å kartlegge den opplevde kvaliteten på statsadvokatens skriftlige arbeid.

I påstand 5 til 9 ble mottaker bedt om å ta stilling til statsadvokatens skriftlige utforming og hvorvidt tiltalebeslutningen oppleves pedagogisk og har en gjerningsbeskrivelse som dekkes av lovteksten. Et gjennomsnitt på 75 % er *helt* eller *delvis enig* i at statsadvokatens tiltalebeslutning er tilfredsstillende utformet. Ser en på dommerne i hhv. tingrett og lagmannsrett hver for seg, er lagdommerne noe mer kritiske.

I påstand 5 – *Tiltalebeslutningen er godt språklig utformet* er 27 % av lagdommerne *helt* eller *delvis uenig*, mot 16 % blant tingrettsdommerne.

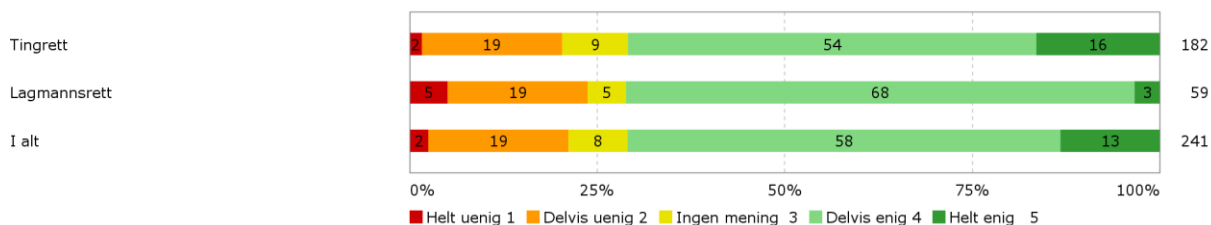


Tilsvarende fordeling fremkommer i svarene til påstand 7 – *Tiltalebeslutningen inneholder sjelden poster som vidløftiggjør saken unødig*.



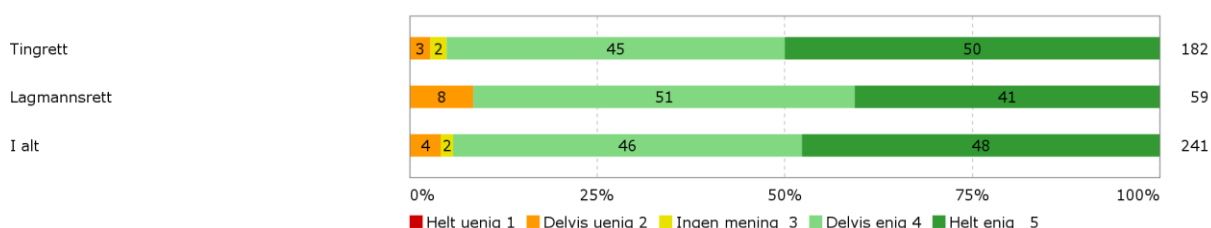
Her er 26 % av lagdommerne *helt* eller *delvis uenig*, mot 20 % blant tingrettsdommere.

Videre er 27 % av lagdommerne *helt* eller *delvis uenig* i påstand 6 – *Tiltalebeslutningen har en pedagogisk oppbygning* mot 20 % av tingrettsdommerne.



Det er likevel tilnærmet likt antall på henholdsvis 70 og 71 % som er *helt* eller *delvis enig* i at den pedagogiske oppbyggingen er tilfredsstillende. Grunnen til dette er at en større andel tingrettsdommere besvarer påstanden med *ingen mening* (9 %).

Påstand 8 – *Tiltalebeslutningen har en gjerningsbeskrivelse som dekkes av lovteksten* utmerker seg i brukerundersøkelsen ved at både tingrettsdommere og lagdommere er særs positive.



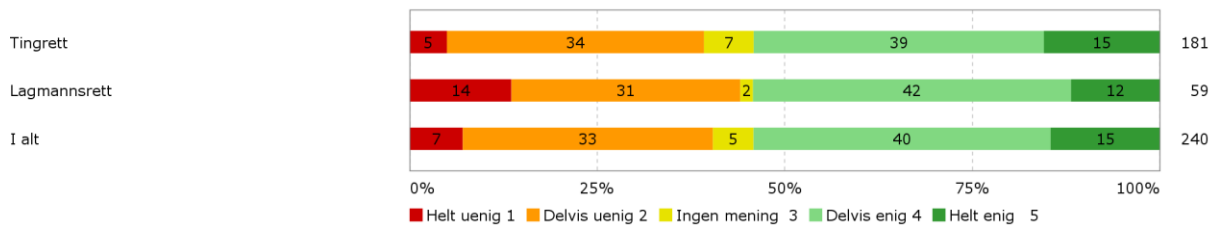
Et snitt på 94 % er *helt* eller *delvis enig*, 2 % har *ingen mening*, 4 % er *delvis uenig* og 0 % er *helt uenig*. En tilnærmet entydig positiv holdning uttrykkes også i påstand 9 – *Gjerningsbeskrivelsen har en hensiktsmessig utforming*. Et snitt på 87 % er *helt* eller *delvis enig* mot 11 % *delvis uenig* og 1 % *uenig*. Men også her er det signaler om at lagdommerne er noe mindre positive til statsadvokatens arbeid enn det tingrettsdommerne er. Blant lagdommerne alene er 17 % *helt* eller *delvis uenig* i påstand 9.

Riksadvokaten finner det, i lys av den nøkkelfunksjonen en tiltale har i en straffesak som skal avgjøres av domstolene, gledelig at det store flertallet av dommerne mener statsadvokatens tiltalebeslutninger i ulike henseende holder høy kvalitet. Variasjonene i svarene i undersøkelsen kan like fullt tale for at nyutnevnte statsadvokater får en mer systematisk og konsekvent innføring i utformingen av siktelsler og tiltaler enn det som er tilfellet i dag. Etter den gjeldende ordning er dette et tema på seminarer for nye statsadvokater, men av ulike grunner, herunder ressursmessige, går det flere år mellom hver gang et slikt seminar avholdes. Riksadvokatembetet vil som ledd i arbeidet med en ny kompetansestrategi for Den høyere påtalemyndighet vurdere behovet for et mer hyppig og konsekvent gjennomført innføringsprogram for nyutnevnte statsadvokater, der utforming av siktelsler og tiltaler vil være et naturlig punkt.

3.5 Bevisoppgaven

I påstandene 10 til 12 bes dommerne ta stilling til den informasjon som gis av statsadvokatene i forkant av hovedforhandlingene vedrørende forventet tidsbruk og behov for tolk. Også her gjenfinnes trenden i svarene på enkelte andre påstander, hvor 3 av 4 opplever kvaliteten som tilfredsstillende, og likeledes at lagdommere rangerer kvaliteten på statsadvokatens håndverk noe lavere enn tingrettsdommere.

Svarene i tilknytning til påstand 12 skiller seg imidlertid fra den nevnte trend og avdekker det område hvor dommerne er mest kritiske til statsadvokatens oppgaveløsning.



Hele 40 % stiller seg *helt* eller *delvis uenig* i at *bevisoppgaven gir tilfredsstillende informasjon om bevisets tilknytning til den enkelte tiltalepost*. Ser en på lagmannsretten alene er det hele 45 % som rangerer påstanden negativt. Dette kan naturlig forstås slik at en høy andel av dommerne i både tingrett og lagmannsrett savner mer informasjon om hva det enkelte vitne skal forklare seg om, og hvilken post dokumentbeviset hører inn under.

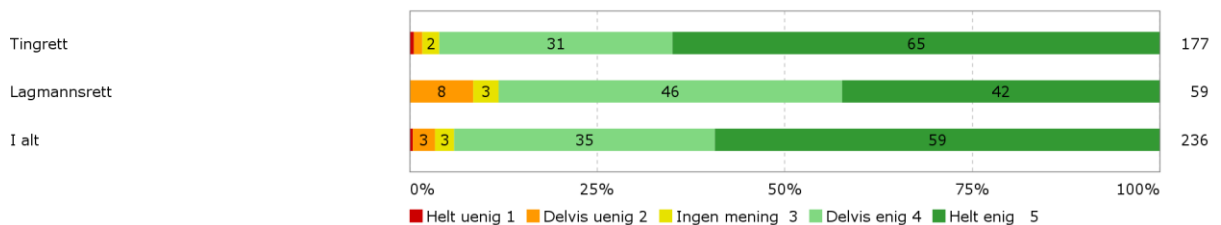
Riksadvokaten konstaterer at undersøkelsen på dette punkt avdekker et betydelig forbedringspotensial, og vil vie problemstillingen oppmerksomhet på møter med førstestatsadvokatene og i andre hensiktsmessige sammenhenger. En tilstrekkelig utførlig bevisoppgave, dvs. en som opplyser hva beviset skal godtgjøre, gir dommerne et bedre grunnlag for å drive aktiv saksstyring, hvilket det utvilsomt er behov for i mange straffesaker.

3.6 Iretteføringen (hovedforhandlingen)

Iretteføring utgjør hoveddelen av brukerundersøkelsen og påstand 13 til 26 omhandler forhold som knyttes til domstolenes opplevelse av hvordan statsadvokaten opptrer i retten.

3.6.1 Generelt

Det overordnede, generelle inntrykk blant dommerne er ifølge svarene gjennomgående positivt. I påstand 13 - "*Statsadvokaten møter godt forberedt*" er hele 94 % *enig* eller *delvis enig*. Ved å se på tingrettsdommernes besvarelser alene er prosentandelen enda noe høyere (97 %).

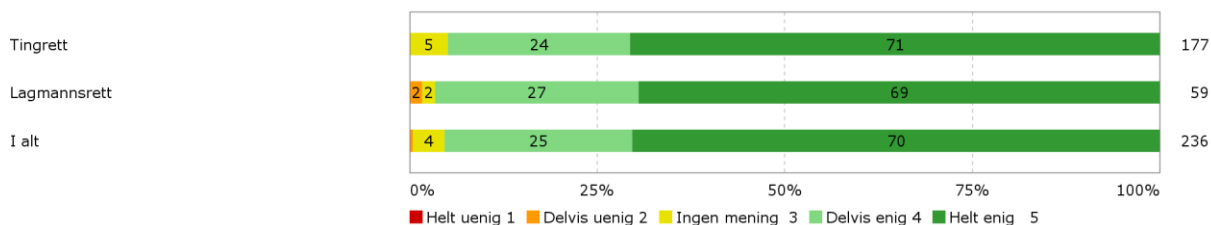


Totalt er det 3 % som har *ingen mening* til påstanden, og 3 % er *delvis uenig*. Blant lagdommerne er det en noe høyere kritisk prosentandel slik at 8 % er *delvis uenig*.

Riksadvokaten konstaterer med tilfredshet at dommerne har et meget godt overordnet inntrykk av statsadvokatenes oppgaveløsning i retten.

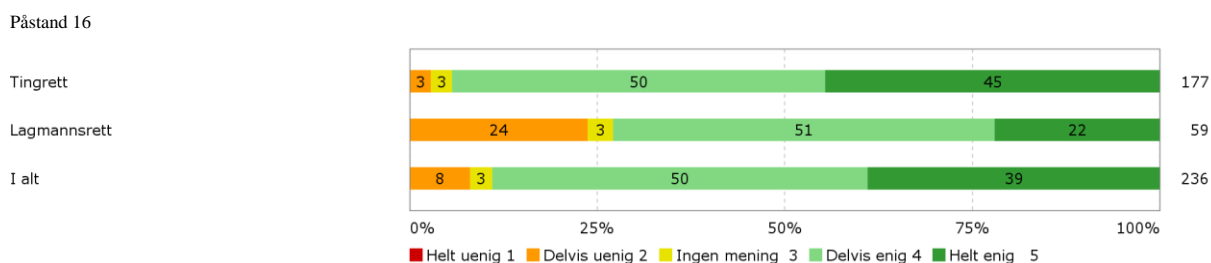
3.6.2 Innledningsforedrag, illustrasjoner, avhør

I påstand 14 og 15 bes det ta stilling til nytten av *innledningsforedraget og bruk av illustrasjon og/ eller annen dokumentasjon*.



Selv om svarene ikke nødvendigvis sier noe sikkert om hvorvidt statsadvokatens bruk av illustrasjoner o.l. er tilfredsstillende, så er det liten tvil om at begge nivåer i domstolene finner nytte i slike hjelpemidler. 93 % er *helt* eller *delvis enig* i påstand 14, og 95 % er tilsvarende enig i påstand 15.

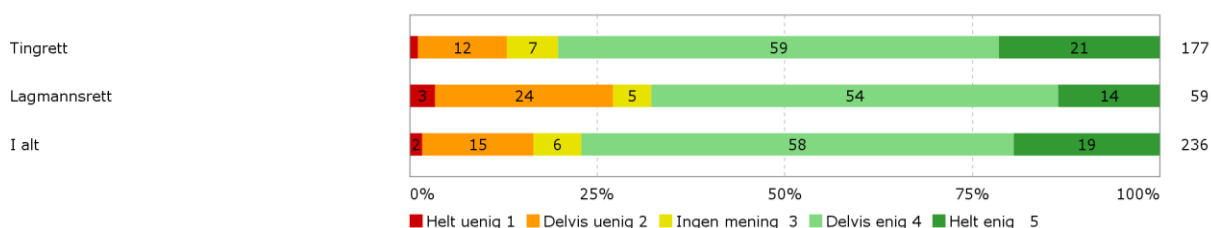
At statsadvokatenes irettføring i all hovedsak oppleves tilfredsstillende, styrkes videre i påstand 16 til 18 hvor i underkant av 90 % er *delvis enig* og *enig* i at *statsadvokaten gjennomfører avhør på en adekvat måte*.



Også her er resultatene altså svært gode.

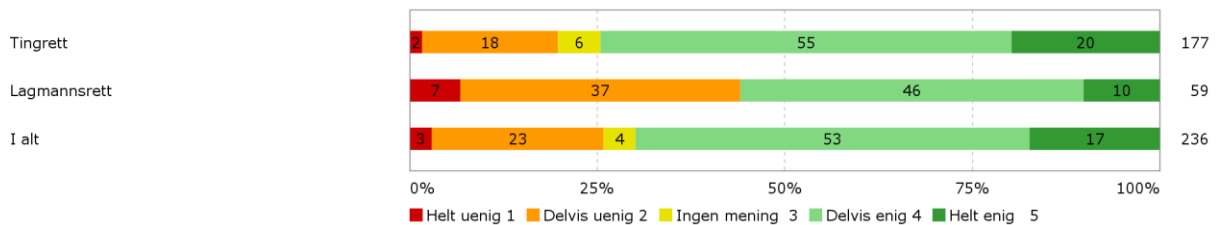
3.6.3 Tidsbruk

Påstandene 23, 24 og 25 knytter seg til tidsbruk og avviker noe fra den generelle positive trend. Dommere, og især lagdommerne, gir her uttrykk for lavere grad av tilfredshet, og avdekker et mulig forbedringspotensial. I snitt er 17 % *uenig* eller *delvis uenig* i påstand 23 – "*Tidsbruken i retten er i stor grad i samsvar med bevisoppgave/ fremdriftsplan*", og ved lagmannsrettene alene er det 27 % av dommerne som har denne oppfatningen.



Påstand 24 viser imidlertid at det er større enighet blant dommerne i at *statsadvokatene bidrar til at fremdriften er i samsvar med planen*. Her er 85 % *helt* eller *delvis enig*, og 5 % har *ingen mening*.

Ved påstand 25 – "*Planlagt tidsbruk samsvarer med sakens reelle behov*" er det et snitt på 26 % som er *delvis uenig* eller *uenig*. Ser en på lagdommerne alene er hele 44 % *uenige* i denne påstanden.



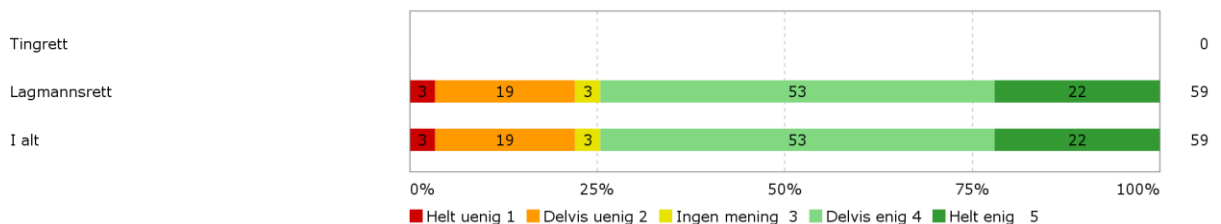
De individuelle svarene på spørsmål 29 viser enda tydeligere at en del dommere mener at for mange mindre alvorlige forhold tas med, ettersom statsadvokatenes tidsbruk og evne til å spisse saken nevnes uoppfordret av 17 dommere.

Sett i sammenheng viser undersøkelsen at det bør være mulig å samhandle bedre med dommerne for å få avviklet straffesaken på en effektiv måte. Behovet for mer utfyllende bevisoppgaver er nevnt foran. Det er nærliggende å tolke funnene slik at dommerne mener fremdriftsplaner bør benyttes oftere, og at de bør holde en høyere kvalitet, men at man ikke stiller spørsmål ved statsadvokatenes vilje til å etterleve planen.

I et læringsperspektiv bør det legges vekt på en generell bevisstgjøring av tidsbruk knyttet til forberedelse, og gjennomføring av hovedforhandlinger. Målet er å sikre at tidsbruken er hensiktsmessig og i samsvar med sakens reelle behov. En minner i den forbindelse om riksadvokatens mål- og prioriteringsrundskriv for 2017 der det på s. 11 er understreket at "[o]mfanget av enhver etterforskning, og ikke minst iretteføringen for domstolene, må søkes tilpasset sakens alvor og kompleksitet. Aktiv bruk av straffeprosessloven § 70 vil kunne være nødvendig for å hindre at sakene svulmer opp i omfang og blir unødvendig ressurskrevende".

3.7 Ankebehandlingen

Ved påstand 27 – "Den høyere påtalemyndighet kommenterer domfeltes anke/ forsvarers støtteskriv på en tilfredsstillende måte" er det av naturlige årsaker bare lagdommerne som har besvart. Totalt er det 77 % som er *helt* eller *delvis enig* i påstanden, 3 % har ingen mening og 22 % er *helt* eller *delvis uenig*.



Undersøkelsen gir grunn til å vurdere om det bør brukes noe mer tid på å kommentere den domfeltes anke/forsvarerens støtteskriv.

3.8 HMS

Påstand 28 – "Ved langvarige saker er det hensiktsmessig med en rettsfri dag i uken" er hele 95 % av dommerne *helt* eller *delvis enig* i at rettsfri dag ved langvarige saker er hensiktsmessig, og i kommentarfeltet ble det vist til at dette er vanlig praksis ved enkelte domstoler i dag. Den høyere påtalemyndighet og det store flertall av dommerne har med andre ord et sammenfallende syn på at en rettsfri dag er et gunstig HMS-tiltak for å sikre et forsvarlig arbeidsmiljø og arbeidspress ved langvarig rettsaker. Riksadvokaten har tidligere i år oppnevnt en egen arbeidsgruppe for å vurdere HMS-perspektivet i langvarige, krevende aktorater, og vil som ledd i dette arbeidet vurdere nærmere om

ordningen med en rettsfri dag kan nedfelles i retningslinjer eller på annen måte formaliseres for å sikre at det benyttes mer konsekvent.

3.9 Åpent spørsmål

Som nevnt tidligere, ga spørsmål 29 mulighet for *tanker eller synspunkter om Den høyere påtalemyndighet utover det som har kommet til uttrykk gjennom spørreundersøkelsen*. I alt var det 132 av 236 dommere som valgte å kommentere. Av disse omhandlet 32 av kommentarene positive tilbakemeldinger på statsadvokatenes håndverk. Følgende eksempler illustrerer dette:

"Statsadvokatene holder jevnt svært høyt faglig nivå"

"Min oppfatning er at aktorene ved den høyere påtalemyndighet gjennomgående er svært dyktige"

"Tidsbruken som settes av er realistisk, og statsadvokatene er gjennomgående dyktige"

"Det er gjennomgående en fryd når statsadvokatene prosederer"

Utover dette var det tre temaer som utmerket seg i kommentarfeltet. Dette var bekymring knyttet til *kvalitet og bruk av politiaktør, tidsbruk og evnen til å begrense sakens innhold* samt at det opplevtes å være *et varierende nivå blant statsadvokatene*.

Riksadvokaten har sett hen til de individuelle kommentarene i vurderingen av de øvrige svarene, slik det fremgår foran, men ytringene er ikke statistisk signifikante nok til at det er hensiktsmessig å analysere dem mer inngående. Av denne grunn er det ikke naturlig å vedlegge disse merknadene i sluttrapporten. Bedre, obligatorisk etterutdanning av påtalejurister og statsadvokater som foreslått i NOU 2017:5 En påtalemyndighet for fremtiden vil bidra til å utjevne forskjeller mellom politijurister og statsadvokater, og redusere ujevne ferdighetsnivåer innenfor de to gruppene. Praksisen med å oppnevne politiaktører i statsadvokataktørater gjenspeiler ressursituasjonen i Den høyere påtalemyndighet, hvilket er nærmere kommentert foran. Det synes pr i dag ikke å være realistisk å oppnevne færre politiaktører.

4. Avsluttende kommentarer

Undersøkelsen vil bli forelagt Justis- og beredskapsdepartementet, Domstoladministrasjonen og de enkelte statsadvokatembetene. En forutsetter at man ved det enkelte statsadvokatkontor gjør seg kjent med rapporten og følger den opp på en hensiktsmessig måte, blant annet gjennom dialog med domstolene man samhandler med.

Oslo, 29. september 2017

Tor-Aksel Busch
(sign)

Knut Erik Sæther
ass. riksadvokat
(sign)